

[POSTĄPIĆ SIĘ *vb pf*

o jasne.

imp 2 sg postą(p) się. ◇ con 3 pl subst by się postąpi(e)ły.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Podejść, zbliżyć się [dokąd]:* Tu concede paululum iſthuc. Ty fie tám kęs poſtąp. *TerentMatKęł F4v.*

2. *W funkcji biernej: Zostać oddanym do użytkowania [komu]:* Lecz się nam zda, aby się jej [*matce Mikołaja Rudego*] jednak dwa dwory postąpięły, któreby sobie obrała, żeby w jednym mieszkała, a do drugiego iżby się *animi gratia* pod czas przejeżdżała. *ListyZygmAug 1549/112.*

KW